

така строго ги пазятъ турците, като са страхуватъ да не излѣзе на лице сторения отъ тѣхъ грабежъ. Въ Панагюрище въ последния месецъ почти сѣки денъ сѫ са извѣршвали отъ черкезите убийства, грабежи, крадение коне, волове и овце. На 18 Октомврий покрай градеца миналъ единъ кавалерийски отрядъ редовна воиска; солдатите влѣзли въ церквата, направили святотатство, и, като продлжавали пѫтя си, били до безчувствие бѫлгарина, който миналъ покрай тѣхъ на конь, а не слегалъ и не имъ отложилъ калпака си, както заповѣдва на христианина мюслюманския законъ. Въ селото Катунъ-Конари селския падаръ са обхожда по единъ най-беззаконенъ начинъ. Той кани приятелите си на обѣдъ у бѫлгарете, дари имъ бѫлгарските коне, зема сичко, което му са доще, и даже е прахосалъ сѫбраните даноци, така щото ще трѣба отново да са сѫбирать; а сѣкиго, който држне да му са противи, той безсрамно псува и бие съ тоягата си.

Безъ да гледаме на сичките усилия направени отъ Беринга и Кольверта, тѣ още не мѣжиха да освободятъ сичките уведенни отъ турците бѫлгарски моми и дѣца. Тѣ сѫ должни да тѣхъ съмѣстятъ. Дѣто са намира сѣко дѣтѣ и чакъ тогава да ходатайстува предъ властите за освобождението имъ. Турските чиновници сами не зематъ никакви мѣрки за тѣхъ съмѣстянието откраднатите дѣца и моми, и когато имъ говорятъ, че въ еди-кое село има пленници бѫлгарски дѣца, то они са чудятъ: „Ако вие ни покажете именно тия дѣца въ коя кѫща са намиратъ, ние ще испратиме заптии да ги освободиме“, отговарятъ тѣ спокойно, безъ да помислятъ, че тѣхната обязан-